

borg, hvorledes efterhaanden ikke alene de indkvarterede Soldater, men ogsaa Borgerne rædselslagne flygtede fra Slottet, saa der nær var blevet almindelig Panik. Der hvor den kommanderende General boede, blæste Musikken ved den Lejlighed til Taffel, og efterhaanden som man nærmede sig dette Punkt, tog Panikken af. Folk af alle Kategorier skulde høre Musikken, og inden de vidste af, hvad der var sket, vare de blevne i den Grad beroligede, at Ordenen var let at genoprette. Jeg nævner dette ganske simple Eksempel, hvor ingen tænkte paa at bruge Musikken netop til dette, men hvor den ikke desto mindre øvede stor Virkning.

Jeg kan minde Dem om et andet Eksempel fra den Gang, da der under Oprøret 1848 var sendt en Deputation her til København ovre fra Hertugdømmerne. Man var bange for, at den ikke skulde kunne naa Slottet uden at blive forulempet af den vrede Folkemasse. Saa fandt en behjertet Officer paa, at man skulde lade et stort Militærorkester marchere gennem Gaderne. Man valgte en Route, som laa ret langt borte fra den, hvor Folket samlede sig, og efterhaanden som man hørte Musikken, samlede man sig og fulgte den, og Deputationen blev saa ad anden Vej ført rolig til Slottet. Dette er ganske simple og naturlige Eksempler, og ingen vil benægte Musikkens Magt, thi det er ganske sikkert, at paa hvad Tid af Døgnet man hører Musik, standser man for at høre paa den. Der er altsaa ikke, jeg havde nær sagt, en Time, hvor der gives Lejlighed, hvor ikke saa godt som alle lade sig drage af Musikken. Disse Par Ord om dens Betydning synes jeg dog, det kunde være rigtigt at sige ved denne Lejlighed, hvor det nærmest synes at skulle munde ud i almindeligt politisk Mundhuggeri.

Jeg vil saa sluttelig blot minde Dem om et Par Eksempler paa, hvilken afgørende Betydning Musikken kan have under selve Kampen. Det ene er allerede nævnt her i Salen under Forhandlingerne om Forsvarslovene. Det var den Gang det tyske Riges Tropper vare ved at tabe Slaget ved Gravelotte. Det polske Armékorps blev sluttelig tilkaldt; de vare trætte og mødige efter en lang Dagmarch og skulde over en dødbringende Slugt, det var nødvendigt. Saa lod Generalen — det er i øvrigt ikke klart oplyst, om det var Generalen for det polske Armékorps eller den kommanderende General Steinmetz — blæse den polske Nationalsang: Hvorfor svulmer Weichselfloden, og saa for-

svandt al Træthed, og de gik gennem den dødbringende Slugt og tog Fronten. Jeg vil minde om endnu et Eksempel, nemlig Marseillaisens Betydning. Hvor mange af de store franske Sejre under Direktoriets, under Napoleon, tro De ikke bleve vundne ved, at de franske Musikkorps i det afgørende Øjeblik blæste Marseillaisen, der satte Liv i Soldaterne, til Sejr og til Død?

Nu kunne De sige: Vi tro ikke, vi komme under saa vanskelige Forhold her, at Musikken kan blive afgørende. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at der er jo ingen af os, der ved, om ikke det Tidspunkt atter kan komme, da vi for Alvor skulde se Faren i Møde, og naar det saa er givet, at Musikken er et ganske væsentligt Middel til at faa Tropperne til at yde deres bedste, og vi maaske derigenem kunne tilvriste os Sejren, er det ikke tilladeligt at afskaffe Musikken. Jeg vil desuden gerne føje dertil, at jeg vilde betragte det som en Skam, om vi i den Grad skulde skilte med vor Fattigdom, at vi ikke kunde have et Par stakkels Musikkorps for Hæren.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) var inde paa Bibelhistorien og talte om David og Urias. (*H. Rasmussen*: og Batseba!) Ja, Batseba naturligvis ogsaa, men det var for Resten ikke nogen synderlig god Karakteristik, han gav af den Dame. Det ærede Medlem bragte mig til at mindes min Bibelhistorie; den har jeg jo undertiden vist mig at være ret fast i. Der var en Lejlighed i Bibelhistorien, hvor Musikken øvede sin store Indflydelse, nemlig naar David spillede for Saul, og disse to vrede Partiordførere kunne vel nok i denne Sammenhæng betragtes som den vrede Saul. Nu tror jeg ikke, det vil lykkes mig i min Egenskab af David at spille saaledes paa min Harpe, at det vil gøre synderligt Indtryk paa dem, men derimod er jeg temmelig sikker paa ... (*Kr. Jensen*: Jerikos Mure!) Ja, jeg vil sige de Herrer, at De maa stemme Basunerne meget stærkt op, hvis De ville have, at Jerikos Mure skulde falde. Men jeg vilde have sagt med Hensyn til Saul og David, at jeg er forberedt paa, at Saul, netop fordi jeg ikke har kunnet stemme ham blidere, vil kaste sit Spyd efter mig.

Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at Ministeriet søgte at opildne Folk med Militærmusikken, nu da vi stod foran Forhandlingen om Skattelovene. Der give de Herrer jo selv et Eksempel paa, hvil-